

تدخین در آئین نوظهور «سو» نماد معنویت و مایه تطهیر ذهن و فکر است

استاد حوزه و دانشگاه با بیان این که ماحصل آنچه از آموزه‌های رهبر آئین عرفانی «سو» به دست می‌آید، این است ...

استاد حوزه و دانشگاه با بیان این که ماحصل آنچه از آموزه‌های رهبر آئین عرفانی «سو» به دست می‌آید، این است که تدخین منجر به نوعی تطهیر ذهن و فکر می‌شود، گفت: معمولاً رهبران این فرقه هنگام شرکت در جلسات، هرکدام یک چپق در دست دارند و به اسم معنویت و عرفان مشغول تدخین هستند.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، حجت‌الاسلام والمسلمین دکتر محمدتقی فعالی، مدرس حوزه و دانشگاه و نگارنده 9 جلد کتاب در باب جنبش‌های نوظهور معنوی، در دوازدهمین نشست از سلسله نشست‌های «سو» به دست می‌آید، این است که تدخین منجر به نوعی تطهیر ذهن و فکر می‌شود، گفت: معمولاً رهبران این فرقه هنگام شرکت در جلسات، هرکدام یک چپق در دست دارند و به اسم معنویت و عرفان مشغول تدخین هستند.

وی با اشاره به موضوع بحث سلسله نشست‌های گذشته مبنی بر بازشناسی عرفان‌های نوظهور و کاذب اظهار کرد: در یک دسته‌بندی می‌توان کیش‌های نوظهور و عرفان‌های کاذب را در هفت بخش طبقه‌بندی کرد که دسته اول آنها عبارت از کیش‌های نوظهور معنوی هند بود.

فعالی با اشاره به دسته دوم از جریان‌های معنویت‌گرا که مربوط به قاره آمریکا می‌شود، اظهار کرد: تمامی فرقه‌های معنوی این قاره را می‌توان در چهار بخش دسته‌بندی کرد که بخش اول آن عبارت از عرفان سرخ‌پوستی با نماد عقاب بود. عقاب از اهمیت والایی در این فرهنگ برخوردار است تا جایی که گاه به این آئین، عرفان عقاب نیز گفته می‌شود.

وی همچنین با اشاره به آئین «سو» به آئین «سو» یا شکل خلاصه آن آئین «سو» که در ایران نیز فعالیت می‌کنند، خاطرنشان کرد: سومین آئین از عرفان‌های نوظهور آمریکایی آئین معنوی پائولو کوئیلو است و در نهایت چهارمین جریان که به شکل وسیعی نیز در جهان به فعالیت مشغول هستند، آئین شیطان‌پرستی مدرن است که البته باید گفت که اصل این آئین شیطان‌گرایی است، زیرا پیروان این آئین قائل به پرستش هیچ موجودی حتی شیطان و ابلیس نیز نیستند.

این استاد حوزه و دانشگاه با تأکید بر اینکه شیطان‌پرستی یک اشتباه مصطلح است که در میان اقشار مردم باب شده، عنوان کرد: در حقیقت پیروان این آئین شیطان‌گرا هستند، یعنی تمایلات شدیدی به شیطان و ابلیس دارند و این امر دارای دلایل و وجوهی است که در جلسات آینده به آن اشاره خواهد شد.

فعالی با اشاره به اولین عرفان برخاسته از قاره آمریکا ادامه داد: اولین عرفان آمریکایی مشهور به عرفان سرخ‌پوستی یا عرفان عقاب است. این آئین برخاسته از کشور مکزیک است و مهد آن سرزمینی در حومه پایتخت مکزیک به نام «سو» و «سو» به معنی انرژی‌خواران، نورخواران یا خداخواران است. البته باید توجه کرد که مراد ایشان از خدا نیز پدیده انرژی کیهانی است.

این محقق و پژوهشگر ادامه داد: پیروان این آئین اعتقاد دارند که اگر انسان دهان خود را بر پدیده انرژی کیهانی بنهد، از انرژی‌های دیگر آهسته آهسته بی‌نیاز می‌شود، به طوری که نقل شده بزرگ رهبران عرفان سرخ‌پوستی سالیانی است که از خوردن آب و غذا پرهیز می‌کنند.

فعالی با بیان این که عرفان‌های سرخ‌پوستی به سه زیر مجموعه قابل دسته‌بندی است، تصریح کرد: اولین از این سه قسم، آئین «سو» یا «تولتک» یا «شمینیزم» مکزیک است. دومین و سومین زیرمجموعه عرفان سرخ‌پوستی آئین «سو» و «سو» به معنی «ساحری» است که عرفان ساحری مهم‌ترین بخش آن نیز به شمار می‌آید. همان‌طور که از نام این آئین برمی‌آید، آمیخته است با سحر و جادو.

وی با اشاره به این که آئین شمن، آئین جنگاوران تولتک و خردمندان معنوی مکزیک است، گفت: تولتک یا «شمینیزم» عموماً آئینی مبتنی بر جادوگری و جادو است. ایشان سه رهبر دارند که مهم‌ترین از میان ایشان «سو» و «سو» به معنی «ساحری» است. وی ده کتاب در عرفان تولتک نگاشته که همگی به زبان فارسی برگردان شده است.

این استاد حوزه و دانشگاه با بیان این که مهم‌ترین اثر روئیز که معرف آئین شمینیزم است، کتابی با نام چهار میثاق است، افزود: از این

جهت وی این نام را برای کتاب خود انتخاب کرده که چهار میثاق مهم‌ترین آموزه و تعلیم معنوی عرفان تولتک به حساب می‌آید - که بحث تحلیلی مختصری از آن در جلسه گذشته مطرح شد.

فعالی با تأکید بر این که دومین قسم عرفان سرخ‌پوستی، آئین «سو« است، ادامه داد: این آئین از رواج بسیار اندکی در ایران و جهان برخوردار است، به گونه‌ای که در حد چهار کتاب خلاصه می‌شود. آئین تولتک مربوط به جنوب مکزیک است، اما آئین سو در غرب این کشور رواج دارد.

این محقق و پژوهشگر با بیان این که در غرب مکزیک قومی به نام «داکوتا« زندگی می‌کنند که سابقه ایشان به قرون قبل از میلاد مسیح (ع) باز می‌گردد، اضافه کرد: داکوتا به معنای آتش‌های انجمن است. از این قوم شاخه‌ای به نام «اوگ لالا« بوجود آمد و از این شاخه گروهی به نام «اوگ لالا سو« منشعب شد. «سو« زبان رسمی تولتک و عارفان و خردمندان غرب مکزیک است. آخرین زیرمجموعه از این قوم نیز «اوگ لالا تتون سو« است.

وی ادامه داد: این فرقه خردمندانی دارد و رهبر ایشان شخصی به نام «گوزن سیاه« است. از آنجا که ایشان خود را با عناصر و موجوداتی از طبیعت نام‌گذاری می‌کنند، نام رهبر ایشان گوزن سیاه است. وی در سال 1862 میلادی متولد شده و در سال 1950 از دنیا رفته است. در حال حاضر نیز گوزن سیاه رهبر برجسته عرفان سو به شمار می‌آید.

فعالی با بیان این که از عرفان سو مطالب زیادی در جهان باقی نیست، خاطرنشان کرد: از عرفان سو چهار کتاب برجای مانده که از میان آن، دو کتاب از اهمیت بیشتری برخوردار است. نام یکی از این دو کتاب «گوزن سیاه سخن می‌گوید« است که بارها به زبان فارسی چاپ شده است.

این استاد حوزه و دانشگاه با اشاره به کتاب «گوزن سیاه سخن می‌گوید« افزود: این کتاب شامل گزارشاتی است که «نیهایت« بازگو می‌کند. نیهایت فردی آمریکایی است که در سال 1937 به منطقه گوزن سیاه مهاجرت کرده و به مدت چند ماه با ایشان زندگی کرده است.

این محقق و پژوهشگر ادامه داد: نیهایت در طی این مدت مصاحبه‌هایی با گوزن سیاه داشته و حاصل اندوخته‌های خود را در کتاب گوزن سیاه سخن می‌گوید به چاپ رسانده است. این کتاب در ایالات متحده آمریکا در کمتر از ده سال هشت مرتبه تجدید چاپ شده که همین اثر از نیهایت باعث شهرت گوزن سیاه در کشور آمریکا شده است.

وی با بیان این که دومین کتابی که در رابطه با گوزن سیاه منتشر شده توسط شخصی انگلیسی به نام «براون« نگاشته شده است، تصریح کرد: این اثر از کتاب «گوزن سیاه سخن می‌گوید« از درجه اهمیت بالاتری برخوردار است. براون قریب به شش ماه، یعنی یک زمستان و بهار را در کنار گوزن سیاه زندگی کرده و خاطرات و گزارشات خود را در کتابی با عنوان «آئین چپق مقدس« منعکس کرده است.

فعالی با اشاره به این که گوزن سیاه ادعا می‌کند که صاحب مکاشفات عظیم و برجسته‌ای است، عنوان کرد: گوزن سیاه اذعان می‌دارد که آن مکاشفات را برای نیهایت و براون بازگو کرده است. وی اعتقاد دارد که مکاشفات وی می‌تواند منشأ تحولات عظیم و شگرفی در جهان شود.

این استاد حوزه و دانشگاه با تأکید بر این که مهم‌ترین آموزه‌های آئین سو با محوریت یک چپق در ذهن گوزن سیاه شکل می‌گیرد، اظهار کرد: این چپق از سه بخش اصلی تشکیل شده است؛ یک لوله دراز به طول یک متر، سر چپق و موادی که باعث تدخین می‌شود. هرکدام از این سه بخش حاوی معنویت است که در کلمات گوزن سیاه بازگو شده است.

وی افزود: نکته جالب توجه در این دو اثر باقی مانده در مورد گوزن سیاه این است که وی مکاشفات خود را، حدوداً در 500 صفحه بازگو کرده است که از مجموع این سخنان یک صفحه مطلب مفید عاید خواننده نمی‌شود. در مجموع می‌توان گفت که این دو کتاب شامل یکسری موهومات و خرافات است.

این محقق و پژوهشگر با بیان این که ماحصل آنچه از آموزه‌های گوزن سیاه بدست می‌آید این است که تدخین منجر به نوعی تطهیر ذهن و فکر می‌شود، خاطرنشان کرد: معمولاً رهبران این فرقه هنگام شرکت در جلسات، هرکدام یک چپق در دست دارند و به اسم معنویت و عرفان مشغول تدخین هستند.

فعالی با تأکید بر این که دومین آموزه «چپق مقدس« با عنوان «سردست گاومیش« مشهور است، خاطرنشان کرد:

پیروان آئین سو اعتقاد دارند که گاومیش حاوی کل بشر است و بشر در گاومیش خلاصه می‌شود. ایشان می‌گویند اعضای مختلف گاومیش بسیار مقدس است، خصوصاً سردست راست آن که نوع بشر در این سردست جمع شده است. چیزی که از کل کتاب‌های این آئین بدست می‌آید تنها در همین حد است و بیشتر از این آموزه‌ای در این آئین پیدا نمی‌شود.

وی با اشاره به یکی از منفعت‌های بحث‌های تطبیقی در مورد ادیان عنوان کرد: هنگامی که به بررسی کیش‌های مختلف می‌پردازیم، تازه ارزشمندی جملات و آموزه‌های نابی که دین اسلام با واسطه ائمه هدی(ع) در اختیار ما گذاشته را درک می‌کنیم و متوجه می‌شویم که چه مطالب بی‌بدیلی در اختیار ما قرار دارد که ما از آن بی‌اطلاع و بی‌بهره مانده‌ایم.